Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scriscrĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger*, *Eckstein Bernat*; în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care dĭ.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Tèrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 175. Braşov, Vinerĭ-Sâmbătă, 10 (22) August 1896.

„Concesiunĭ locale".

Numai de curênd am publicat un raport, ce 'i-s'a trimis din Bucurescĭ dĭarului „partidei poporale" catolice „Alkotmány".

Acest raport vré sĕ esplice însemnĕtatea întêlnirei din urmă a regelui Carol cu contele Goluchowski. Corespondentul dĭarului unguresc e de părere, că regele Carol cu ocasiunea călĕtoriei sale la Ragaz anume a căutat sĕ se întêlnéscă la Viena cu contele Goluchowski şi că nu atât afacerĭ ale triplei alianţe l'au îndemnat la acésta, cât mai mult dorinţa de-a convinge pe contele Goluchowski despre necesitatea urgentă de-a se face din partea guvernului unguresc un pas pentru a împăca pe Românii ardelenĭ şi a delătura astfel orĭ-ce disarmoniă între România şi Ungaria, care ar puté sĕ fiă prejudiţiabilă legăturilor de sinceră alianţă între regatul român şi monarchia nóstră.

Fără îndoélă, că regele Carol cu înaltele sale vederĭ de bărbat de stat nutresce acéstă dorinţă, şi de sigur, că-i va fi dat espresiune, la vre'o ocasiune, convorbind cu unul séu altul dintre diplomaţĭ. Dér ni-se pare naivă, ba chiar trasă de pĕr afirmarea corespondentului bucurescean al foiei maghiare, după care regele Carol ar fi căutat sĕ se întêlnéscă cu contele Goluchowski anume pentru a resolva cestiunea împăcărei Românilor cu Ungurii, cestiune, care bine scie regele român, că nu este numai de ierĭ şi de alaltăerĭ, şi că prin urmare nicĭ nu se póte resolva aşa curênd. Ba mai vré sĕ scie amintitul corespondent, că regele Carol a dus cu sine la Viena şi un program, séu mai bine dĭs o receptă gata pentru modul şi metodul cum au sĕ fiă împăcaţĭ măi curênd şi mai sigur Românii ardelenĭ.

Recepta de împăcare din vorbă culminéză în aşteptarea şi cererea, ca guvernul unguresc şi partida sa sĕ le facă Românilor ardelenĭ *concesiunĭ locale*, ce le-ar cere ei, şi carĭ ar fi o „garanţă", că guvernul unguresc voesce sĕ apere pe Românii din Ardél în contra „şovinismului funcţionarilor comitatensĭ".

Curios mers de idei, curiósă imaginaţiă, ce şĭ-o face raportorul fóiei maghiare! Ar trebui sĕ ţinem fórte puţin la capacitatea diplomatică a regelui Carol, ca sĕ dăm credĕmênt fiă şi numai în trécăt espunerilor din „Alkotmány".

Am dĭs, că e lucru fórte firesc, că regele Carol trebue sĕ doréscă, ca sĕ se delăture orĭ-ce disarmoniă între România şi Ungaria pe dată-ce interesele reciproce ale regatului român şi ale Austro-Ungariei pretind, ca aceste două state sĕ tréscă în strînsă amiciţiă.

Am dĭs, că este şi probabil, ca regele Carol sĕ fi dat espresiune într'un mod séu altul acestei dorinţe ale sale, care trebue sĕ fiă dorinţa tuturor bărbaţilor de stat de-o parte şi de alta, carĭ au în vedere interesele de vieţă, ce e menită ale asigura acéstă amiciţiă.

De aci însĕ şi până la o intervenţiune anumită şi specială cu un special program de acţiune este distanţă fórte mare şi nu putem crede, că regele Carol sĕ se fi cugetat măcăr un moment sĕ facă saltul mortal pentru a-o străbate.

Nu putem crede acésta nicĭ când ni-se presentă în chipul unei conversaţii mai mult de caracter particular c'un óre-care diplomat austro-ungar.

N'a fost cu putinţă, ca regele Carol sĕ şi ajungă numai la ideia, că cu concesiunĭ aşa dĭse locale din partea guvernului unguresc s'ar puté inaugura cu succes împăcarea între Românĭ şi Ungurĭ.

Idea, ca guvernul român sĕ facă pe mijlocitorul, pe „samsarul cinstit" între Românii dela noi şi guvernul unguresc a fost, ce e drept, o ideă nu a regelui Carol, ci a ministrului sĕu preşedinte de astădĭ, însĕ numai pe timpul cât a fost în oposiţiă.

D-l Dimitrie Sturdza a fost desfăşurat în iérna anului 1893 în Senatul român chiar şi un fel de program, pe care-l recomanda guvernului ca basă pentru pretinsa intervenţiune în cestiunea naţională. In acel program, ce-i drept, nu se vorbea de concesiunĭ locale, ci se reclama în genere respectarea legei de naţionalităţĭ, ér în special respectarea legilor privitóre la autonomia bisericéscă şi şcolară a Românilor. Acestea însĕ nu erau „concesiunĭ locale", ba în genere nicĭ nu se puteau numi concesiunĭ, pentru-că respectarea legei este o datoriă, nu o concesiune din partea unui guvern.

A mai reclamat, ce-i drept, atuncĭ d-l Sturdza şi delăturarea legilor escepţionale din Ardeal, dér nicĭ acésta nu era o concesiune, ci o necesitate impusă chiar de postulatul esecutărei depline a uniunei, care presupune aceleaşĭ legĭ şi în Transilvania, ca în Ungaria.

Concesiunĭ în adevĕratul înţeles al cuvêntului ceruse d-l Sturdza în programul sĕu de mijlocire dela 1893 sĕ facem numai noi Românii ardelenĭ. Dér nicĭ acestea nu erau concesiunĭ locale, ci de-un caracter fórte general. D-sa ne sfătuia sĕ nu mai stăruim pentru postulatul autonomiei Transilvaniei, ci sĕ ne mulţămim de-ocamdată cu garanţa, ce ni-o oferă legea de naţionalitate, a căreia fidelă esecutare avea sĕ fiă ţinta principală a „samsarlîcului" cinstit.

Indată ce însĕ a ajuns la putere, d-l Sturdza, ne mai ţinênd sémă de programul de mijlocire desfăşurat la 1893, s'a grăbit, precum scim, de-a face solemnela declaraţiune dela Iaşĭ, prin care se lăpĕdă de orĭ şi ce fel de amestec, de orĭ şi ce procedere agitatorică în cestiunea română dela noi.

A şi urmat ministrul-preşedinte român până acuma conform angagiamentului luat la Iaşĭ. Uneltirile companiei Slavicĭ-Brote, care agită prin graiŭ şi în scris pentru „îndulcirea" raporturilor nóstre cu Ungurii, pe calea capitulării şi a umilirei nóstre — întru cât aceste uneltirĭ se bucură de protecţiunea ministrului-preşedinte român, numai ca amestec agitatoric din partea guvernului român nu pot fi privite de cătră Ungurĭ,

Prin urmare, după asigurările, ce le-a dat ministrul-preşedinte Sturdza la speciala cerere a contelui Goluchowski, că nu se va mai ocupa nicĭ într'un chip de situaţia nóstră interióră, ne vine cu greu a admite, chiar şi din partea d-lui Sturdza, ca sĕ fi adus în discusiune, când a conferit cu contele Goluchowski, amintita împăcare prin concesiunile locale etc.

Posibil este însĕ, ca însu-şĭ contelui Goluchowki sĕ-i fi venit idea cu „concesiunile locale". Ministrul nostru de esterne scie fórte bine, încă de pe timpul când era ambasador în Bucurescĭ, că d-l Studza are o specială pasiune de-a aduna în jurul sĕu diferite creaturĭ din Ardeal şi din Ţéra unguréscă, carĭ în Bucurescĭ jócă rol de marĭ politicianĭ de dincóce şi-şĭ arógă a dirige de-acolo trebile nóstre politice. De ce sĕ nu-şĭ fi gândit contele Goluchowski, că décă va descoperi d-lui Sturdza mijlocul sĕu de împăcare cu concesiunile locale, acesta, în înţelesul angagiamentului luat la Iaşĭ, va puté sĕ sprijinéscă idea şi sĕ facă prin creaturile sale chiar propagandă pentru ea între Românĭ?

Atingem acésta numai ca o probabilitate, ce resultă din cele întêmplate până acuma, precum şi din faptul, că cu aşa dĭsele concesiunĭ locale va fi tot-déuna gata orĭ-ce guvern unguresc sĕ resolve cestiunea română din statul ungar, décă Românii noştri la rêndul lor ar fi atât de găgăuţĭ, ca sĕ priméscă o asemenea soluţiune.

De sigur, că guvernul Banffy

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Scrânciobul la Romanĭ şi Grecĭ*)

De contesa *Ersilia Caetani-Lovatelli.*

Originea jocului cu scrânciobul este de a se căuta după tradiţiă, în obiceiurile sfinte ale cultului dĭeului Bachus şi Dionysus, la carĭ pe lângă alte curăţirĭ era şi curăţirea prin ajutorul aerului. Scrâncióbele vechĭ numite oscile, erau acăţate de arborĭ şi mişcate de vênt şi aveau facultatea de a aduce binecuvêntare şi prinos peste câmpurile roditóre.

Tradiţiunea va spune, că Dionysus, care fuse găzduit ca óspe a lui Icarius în Attica, ca recunoscinţă pentru buna găzduire l'a învĕţat pe acela cultura viţei de vie. Când Icarius dete păstorilor sĕi sĕ guste din noua beutură, aceştia, necunoscênd efectele puternice ale acesteia, au credut, că sunt otrăviţĭ şi l'au ucis. Fiica sa Erigona rĕtăcì încóce şi încolo, sĕ caute pe tatăl ei ucis, până când cu ajutorul credinciosului câne Mera, aflà cadavrul, pe care-l pădĭ cu gelosiă. Chinuită de durere se spândură de un arbore rugând pe dĭei, ca sĕ omóre în chipul acesta pe tóte feciórele ateniene. Dionysius trimise, pentru ca sĕ pedepséscă pe criminalĭ, o nebuniă contagiósă, care făcea pe fiă-care sĕ caute mórtea prin spêndurătóre. Şi deóre-ce nebunia acésta, conform dorinţei Erigonei, bântuia mai cu sémă între fetele din Atena, oracolul întrebat rĕspunse, că din causa acésta sĕ se întemeieze festivitatea scrânciobului — „aiora" — la care bărbaţii şi femeile sĕ se legene de arborĭ încóce şi încolo. Décă nu voiau sĕ facă acésta, atuncĭ sĕ atârne de crengĭ păpuşĭ şi măscĭ astfel, ca sĕ fiă legănate de vênt, ceea ce rĕmase ca rit de purificare.

Scrânciobul sub forma unei lustraţiunĭ forma partea principală a serbărei, care se da vara, când încep strugurii sĕ se coloreze şi sĕ se cócă. Se întindeau apoi funii dela un arbore la altul, cu o scândurice la mijloc, pe care se aşedau fetele, ca apoi sĕ se legene între viţe de viă, cântând un cântec numit „aletis", pe care l'a compus Teodorus din Colofon în amintirea Erigonei. Serbarea se termina cu jurăminte, jertfe şi cu un bogat ospĕţ, la care erau chiămaţĭ cu deosebire sĕracii.

La Pollux aflăm descrierea unui joc numit „Leoperda", la care se deda tinerimea ateniană la serbările lui Dionysius şi care avea mare asemĕnare cu serbarea descrisă mai sus. Printr'o gaură făcută într'un arbore séu într'un stêlp trecea o funiă, de capetele căreia se atêrna câte-un tînĕr, şi ei întorşĭ cu spatele, alternativ trăgeau de funiă şi astfel se ridicau în înălţime....

Ceea ce privesce în special scrânciobul, acesta este, abstragênd dela însemnătatea sa simbolică, şi o petrecere. E greu a precisa când, unde şi pentru ce s'a ivit. La ţéră în tóte timpurile mamele şi-au legănat copii, atêrnând légănul uşor de crengile înfloritóre ale arborilor.

In Atena şi ómenii marĭ se dedeau în scrânciob. Plutarch, vorbind despre vêrsta în care nu mai e putere de a purta arme şi de-a se lupta, tot mai rĕmâne distracţiunea scrânciobului. La acésta face alusiune şi Aristofane, când vorbesce despre „vasele oscilătóre în aer" şi atuncĭ când îşĭ bate joc de Socrate, descriind corfa atêrnată sus, în care filosoful atenian căuta sĕ se ridice în sferele mai înalte.

Un alt mod de-a se legăna era şi acela, ce numesc Francesii *la bascule*, săltătură. Ea consta în aceea, că două persóne se aşedau la capetele unei scândurĭ, aşedată pe altă scândură şi pe acésta saltau în sus şi în jos ca o cumpănă de fântână....

Pe un vas din Chinsi, care se află acum în museul din Berlin, se află representată o femeiă, care se amuséză saltându-se cu un satyr. Pe un alt vas se află o femeiă într'un scaun atêrnat de patru sforĭ şi e legănată de o tovarăşă....

Scrânciobul era în uz şi la Romanĭ în timpurile jocurilor poporale, cu ocasiunea cărora se împărţiau bilete de întrare, pe

*) La noi Românii se dĭce, în unele locurĭ *dulap*. (Muntenia), scrânciob (Moldova) în alte locurĭ se mai dĭce légăn etc.
Nota Trad.

va pretinde sus și tare, că li-s'a făcut o mare concesiune locală Românilor din Oradea mare și jur când, după trei anĭ de trăgănare, au fost condamnațĭ în cele din urmă și câțĭ-va agitatorĭ și turburătorĭ de pe strade ungurĭ la micĭ și neînsemnate pedepse, de carĭ până în cele din urmă nu se scie ce se va mai alege.

Ei bine, care guvern unguresc nu ar vré sĕ tacă pace cu noi Românii pe basa unor astfel de „concesiunĭ“?

Așa departe, ca sĕ lăsăm sĕ ne prindă cu un astfel de cleiŭ prost însĕ nu am ajuns. Căcĭ dóră trăim încă în era, când se pretinde, că mamelucii din cestiune ai d-lui Sturdza „au înălțat causa națională la gloriă ne mai pomenită înaintea lumei întregĭ“.

Serbările dela Rodna.

Rodna vechiă, 17 August 1896.

Adĭ s'au sĕvĕrșit serbările arangiate de poporul din Rodna și fostul district al Năsĕudului în onórea ilustrului sĕu fiu *Florian de Porcius*, cav. al ordului de fer cl. III, vice-căpitan emerit, membru al Academiei Române etc. etc. Comitetul de arangiare, sub conducerea harnicului și iubitului preot local Gerasim *Domide*, a și făcut tot posibilul, ca sĕ pótă cât mai demn manifesta sentimintele de mândriă națională, ce o păstréză poporul român din acest ținut pentru ilustrul sĕu fiu.

Serbările și-au luat începutul îndată după sosirea Reuniunei române de cântărĭ din Bistrița. La 8 óre séra un conduct imposant de torțe, în frunte cu musica lui Gogi din Bistrița, care peste vară a stat la scaldele din Sângeorgiu român, și corul reuniunei de cântărĭ din Bistrița și însoțit de tot ce a avut jurul mai inteligent, s'a pus în mișcare spre casa iubilarului, unde comitetul a fost ridicat o frumósă póртă de brad cu inscripția: *„Vivat iubilarul“*.

In adevĕr te cuprindea un simțĕmênt de nespusă bucuriă și falĕ națională, când vedeai acest conduct, acéstă mulțime de preoțĭ, advocațĭ, profesorĭ, învĕțătorĭ și străinĭ de pretutindinea aclamând cu însuflețite și nesfîrșite strigăte de „Sĕ trăiască iubilarul.“

Intre acórdele marșului lui Mihaiu Vitézul, conductul a întrat în curte, unde apoi musica a intonat, acompaniată de corul reuniunei, „Latina Ginte“. După o vorbire frumósă ținută de părintele Domide și după rĕspunsul de mulțămită al ilustrului iubilar corul a mai cântat cântecul „Tricolorul“ după care apoi întreg publicul și conductul de torțe s'a pus în mișcare spre a saluta pe directorul despărțĕmêntului Asociațiunei Transilvane, Rev. Dn. Vicar foraneu *Dr. Ioan Pop.*

Diua următóre, Duminecă, a fost diua adevĕratelor serbărĭ.

Conform programului, la 8 óre s'a început serviciul divin, celebrat de Rev. Dn. vicar Dr. Pop și preoții Candale, Precup, Dumbrava, Rotar, Chita, Dumitru și diaconii P. Grapini și Lazar Avram. Cântările le-a esecutat corul reuniunei române de cântărĭ din Bistrița sub conducerea d-lui Crausz. La acórdele armonióse ale acestui cor, compus aprópe cu desĕvêrșire numai din măestrii și țĕranĭ, publicul întreg își plecă capul plin de evlaviă.

După serviţiul divin a avut loc adunarea generală a despărțĕmêntului XXI (Năsĕud) al Asociațiunei, sub preșidenția Rev. Dn. vicar Dr. Ioan Pop. Pressa era representată prin raportorii diarelor „Gazeta Transilvaniei“ (Brașov), „Tribuna“ (Sibiiu) și „Voința națională“ (Bucurescĭ) — Intre aplausele nesfĕrșite ale publicului adunat — numele celor de față îmĭ reserv a-le aminti cu ocasiunea balului — președintele în o vorbire bine simțită a deschis adunarea generală.

In vorbirea sa de deschidere arată scopul Asociațiunei transilvane, care e o cestiune de viéță, de esistență a poporului român. Apeléză la inteligență, la cărturarĭ advocațĭ, preoțĭ, juriștĭ, profesorĭ, institutorĭ, medicĭ, carĭ în mare parte țeranului dela córnele plugului au a mulțămi ceea ce sunt, sĕ nu uite de el, ci după puterĭ sĕ contribue la cultivarea lui. Arată că factorul cel mai esențial spre ajungerea acestui scop sunt școlele săteștĭ. Școle poporale pe teritoriul despărțĕmêntului XXI, subînțelegênd și comunele fóste grănițerescĭ de pe valea Șieului, sunt 39 pentru 7392 băiețĭ obligațĭ la școlă cu 57 învĕțătorĭ, și anume: 1 școlă cu câte 3, 9 cu câte 2 și 26 cu câte un învĕțător. Accentueză însĕ lipsa încă a două instituțiunĭ și anume 1) a unei reuniunĭ a femeilor române din ținutul Năsĕudului cu scopul de-a se înființa un internat prentru crescerea fetițelor romăne; — 2) o reuniune agricolă care sĕ deștepte poporul prin disertațiunĭ poporale și învĕțăturĭ despre economiă, industriă și comerciu.

La ordinea dilei e: Cetirea raportului despre activitatea comitetului dela ultima adunare generală. In raportul cetit prin secretarul Precup, se arată, că comitetul a ținut 3 ședințe, în carĭ s'au desbătut afacerile curente și s'au incassat taxele de membri ai Asociațiunei. Despărțĕmêntul are 21 membri fundatorĭ, 14 pe viéță și 53 membri ordinarĭ.

La propunerea Rev. D-n Vicar Dr. Pop se aleg în comisiunea verificatóre d-nii: Dr. *Larionessi*, P. *Grapini* și M. *Domide*, ér în comisiunea pentru incassarea taxelor de membrii: d-nii Ioan *Issip*, Lazar *Avram* și Iacob *Pop*. Apoi se suspinde ședința pe 5 minute, ér după redeschidere se cetesce raportul comisiunei verificatóre, care propune primirea raportului și votarea de mulțămită comitetului, ér comisiunea cetesce numele noilor membrii, între carĭ și 2 membri pe viéță cu câte 100 fl.

Se procede apoi la alegerea a 2 delegațĭ pentru adunarea generală în Lugoș; la propunerea D-lui Dr. Tanco se aleg d-nii Dr. Ioan Pop și Gerasim Domide, ér ca suplențĭ P. Grapini și Dr. Larionessi. Ca loc al ținerei pentru proxima adunare generală sĕ alege comuna Telcĭ.

La ordinea dilei era cetirea a 2 disertațiunĭ, dér la propunerea presidentului cetirea lor s'a amânat până la proxima adunare. In fine se aleg în comisiunea de verificare a protocolului d-nii: Iacob Pop, Dr. Larionessi și Vas. Petri. După închiderea adunării generale a urmat momentul cel mai măreț al întregei serbărĭ și anume felicitarea iubilarului și predarea unei adresse, despre care raportul urméză.

Raportorul.

„Afacerea Lucaciu“. Sub titlul acesta „Tribuna“ de Joi revine cu amĕnunte asupra scandalóselor injurăturĭ, despre carĭ am făcut amintire în numerii trecuțĭ. „Tribuna“ publică și rĕspunsul corespondentului ei, care se subscrie Eugeniu Dredeanu, capelanul Șișeștilor. Din acest rĕspuns reese, că „Tribuna“ a fost indusă în eróre de corespondentul ei asupra afirmărei principale după care Lucaciu ar fi presidat o anumită serbare milenară școlară din Șișeștĭ. Recunósce și capelanul Dredeanu, că a raportat fals în privința acésta, ceea ce nu-i face onóre nicĭ decum, căcĭ era dator sĕ constate adevĕrul înainte de a-i scrie „Tribunei“. N'ajunge, că susține ca adevĕrate celelalte afirmărĭ, că serbarea s'a ținut în 17 Maiŭ, că Lucaciu ca director al școlei s'a învoit a primi ajutor de stat pentru școlă și că, în fine, a făcut aserțiunile acelea injurióse asupra „Tribunei“ înaintea preotului din Dumbrăvița.

„Tribuna“ la rêndul ei constată că a fost indusă în eróre în punctul întâi, ér celelalte puncte le susține și ea aducênd și alte argumente în sprijinirea lor.

Organ rusesc despre visita împĕratului Francisc Iosif în România.

Diarul rusesc „*Vasavski Dnevnik*“, vorbind într'unul din numerii sĕi mai recențĭ despre visita împĕratului Francisc Iosif la curtea română, înainte de tóte satiriséză politica esternă a contelui Goluchowski, dicênd, că acesta comite neîncetat greșelĭ după greșelĭ — apoi continuă astfel:

Toțĭ aștéptă cu mare curiositate visita, pe care va face-o în Septemvre împĕratul Francisc Iosif în România.

Maghiarii nu privesc cu ochĭ bunĭ acéstă visită, deóre-ce între Maghiarĭ și între Românii din Regat, dér mai ales din Ardeal, esistă marĭ divergențe naționale. De aceea România, — esceptiônând pe *Carol*, regele *catolic* român, și pe ministeriul *Sturdza, care nutresce sentimente austriaco-maghiare* — nu simpatiséză cu alianța, ce probabil sĕ va încheia cu Austro-Ungaria; din contră, întreg poporul român recunósce, că independența sa politică, — liberându-se de sub Turcĭ și Austriacĭ, — are de a-o mulțămi esclusiv Rusiei, care este de o credință cu el.

In fine e fórte dubiu, că óre *persecuțiile*, la carĭ este espus poporul român în Ardeal din partea minorității maghiare, vor servi, séu nu, în favorul apropiărei între România și Austro-Ungaria? De present, când alăturarea României la tripla alianță esistă numai în colónele diarelor austro-ungare, fără îndoială simpatia tuturor Românilor se îndréptă spre Slavii, carĭ locuesc la granițele imperiului austriac, și carĭ de-asemenea sunt *asupriți* și sunt de o credință cu ei.

Este imposibil, ca faptul acesta sĕ rĕmână fără înriurință asupra întregului mod de gândire politic al poporului român.

SCIRILE DILEI.

— 9 [21] August.

AA. LL. Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria a României au plecat alaltăerĭ cu un tren special din Sinaia la Curtea de Argeș, pentru a vedé ce măsurĭ urméză sĕ se ia pentru primirea Impĕratului Francisc Iosif, care va sta câteva óre la acéstă frumósă mănăstire.

—o—

La călĕtoria părechei imperiale rusescĭ. Se anunță, că în suita Țarului și a Țarinei vor veni la Viena următorii: prințul Galițin, ministrul conte Woronțow-Daşkow, prințul Lobanoff, generalul Richter, mareșalul conte Benkendorff, conte Hendrikoff, generalul Hesse și medicul personal Dr. Hirsch.

—o—

Logodna principelui moștenitor al Italiei cu principesa Elena de Montenegro s'a sĕvĕrșit Marțĭ în 28 c. în Cetinje. Scirea despre acéstă logodnă s'a primit cu mare bucuriă atât în Cetinje cât și în Roma. Diarele anunță, că mai mulțĭ Suveranĭ, între carĭ și Țarul Rusiei, au felicitat în mod călduros părechea regală italiană și pe prințul de Neapole. Din Cetinje se depeşéză, că după proclamarea logodnei s'a celebrat un Te-Deum în onórea Majestăților Lor italiene. Logodiții au fost felicitațĭ apoi în mijlocul aclamațiunilor entusiaste. Orașul este decorat cu steagurĭ italiene și muntenegrene. Prințul de Neapole a primit marele cordon al lui Danillo și crucea ordinului casei Sf. Petru.

—o—

De ale armatei. Din incidentul iubileului de 50 anĭ de serviciu al comandantului de corp br. *Reinländer*, Majestatea Sa îĭ adresă acestuia un autograf preanalt fórte grațios. Decorațĭ au fost cu diua de 18 Aug. cu „marea cruce a ordinului Leopold“: generarul de cavaleria și ministrul de resbel de *Krieghammer*, și adjutantul general conte *Paar*; cu „ordinul corónei de fier cl. I“: F. Z. M. br. *Merkl*, șef de secțiune în ministerul de resbel și Arthur *Bolfras*, șeful cancelariei militare și adjutant general. Numițĭ au fost cu rangul de 1 Septemvre 1896 intre alțĭ următorii sub-locotenențĭ: Nicolae *Călbasu*, și Petru *Dobriban*; următorii aspiranțĭ de oficerĭ: Alexandru *Vlad*, Ioan *Morariu*, Anton *David*, Ioan *Choches*, Iuliu *Vajda*, Victor *Beran*, Nicolau *Giurgescu*, Gavril *Penciu* și Eugen *Gontean*.

—o—

Un rĕspuns bine nimerit lui Pazmandy. Cu ocasiunea visitei liberalilor din Viena la esposiția din Budapesta faimosul Dionisiu Pazmandy îĭ salută pe aceia cu cuvintele: „D-Vóstră ațĭ venit într'o țéră liberă, între cetățenĭ liberĭ!“ La acestea face diarul vienez „Reichspost“ în numĕrul sĕu de Miercurĭ următórele observărĭ bine nimerite: „Vorbesc de acestea într'o țéră, unde libertatea consciinței creștine e încătușată; le vorbesc în Ungaria, unde libertatea cetățenéscă și libera alegere sunt în-

---

care erau gravate fel de fel de scene comice cu scrâncioburĭ. Pe multe din aceste bilete erau și scene indecente, ceea ce a făcut pe unii istoriografĭ sĕ crédă, că împĕratul Tiberiu a voit prin aceste bilete sĕ eterniseze petrecerile secrete și desfrênate, la carĭ se deda dênsul pe insula Capri.

U.

Catulle Mendès.

Spărgĕtorul de Rubine.

Am vĕdut un tînĕr nebun care spărgea pietri pe drum. Nu le spărgea fiind-că era meseria luĭ, ci fiind-că era nebun. Una câte una lua pietricelele, le lovea cu un ciocan, și, iute-iute, curios, se uita la sfărîmăturĭ, le întorcea pe o parte, pe alta, uitându-se mereu la ele, apoi le zvîrlea departe, cu un gest descurajat.

„Ce cauțĭ în pietricelele acestea? l'am întrebat.

— „Caut filonul de aur pe care ar trebui sĕ-l conție pietrele acestea, rĕspunse nebunul. „Insĕ nu-l găsesc nicĭ-odată! ah! nicĭ-odată!“

Mi s'a făcut milă de el.

— „Fórte trist lucru este că nu-l găsescĭ!“ i-am dis.

El se opri din spartul pietrelor.

Imĭ dise:

— „Era și mai trist în vremea când spărgeam numai rubine. Mĕ duceam dela o femee la alta, plin de întristare și de mânie. Le luam inimile, inimĭ de fete, de neveste, de curtesane. Tóte erau tarĭ și recĭ ca ghiața, tocmai ca nisce rubine, și degéba făceam eu sĕ se deschidă inimile acelea isbindu-le de inima mea: n'am găsit nicĭ-odată în ele filonul de iubire care ar fi trebuit sĕ fiă într'însele nu, nicĭ-odată, ah! nicĭ-odată!“

Pomana rĕsplătită.

Pe drumul Spaniei, pe care se 'ntorc, la braț, fete frumóse și flăcăĭ frumoșĭ, venind dela joc, tînĕrul cerșitor, înfășurat în zdrențele de pe dênsul, cerea de milă spuind că nu mâncase de două dile, și, deși se vedea că era voinic, se ghicea că nu minția, numai cât îĭ vedeai întristarea și obrajii luĭ slăbițĭ de nemâncare. Omenii însĕ treceau nepăsătorĭ pe lângă el, cântând și vorbind de dragoste. Óre toțĭ au sĕ lase pe frumosul cerșitor sĕ móră de fóme pe drum?

Numai trei fete se opriră, tinere, de două-decĭ de anĭ, grase, vesele, rîdênd, și le fu milă de el.

Una îĭ dete un real.

— „Mulțămesc!“ dise el.

Alta îĭ dete un ban mic.

— „Dumnedeu sĕ te rĕsplătéscă!“

A treia însĕ, — cea mai săracă și cea mai frumósă — nu avea nicĭ o para: îĭ puse însĕ o sĕrutare pe buze.

Flămêndul nu respunse nimic; însĕ vĕdênd un vêndĕtor de florĭ care trecea p'acolo, îl chemă, și cu banii pe carĭ îĭ căpătase de pomană cumpĕră un buchet mare de trandafirĭ și-l dete fetei frumóse.

I. S. Spartali.

tru atâta frântă de către clica dela putere și unde câștigarea de mandate a devenit o astfel de marfă venală, încât uneltirile electorale maghiare formézá obiect de batjocură în întrégă Europa. Și acolo vorbesc despre cetățenĭ l berĭ, unde dreptul de a-se aduna și libertatea cuvêntului se violézá în mod atât de josnic!“

—o—

Pentru petrecerea de mâne séră a tinerimei academice române din loc suntem rugațĭ a aduce la cunoscința tuturor acelor domnĭ și stimate familii române, aflătóre actualmente în Brașov și împrejurime, cărora din întêmplare, orĭ din causa necunóscerei adresei, nu li-s'au putut trimite învitărĭ speciale, sĕ bine-voéscă a se considera prin acésta *ca invitațĭ*. Petrecerea, după cum se póte conchide din tóte semnele, va fi cercetată de lume multă. Din partea óspeților din România, aflătorĭ actualmente în Brașov, se observă mult interes față cu acéstă petrecere.

—o—

Maghiarisarea numeler în 1896. Președintele societății de maghiarisare a numelor — societate creată înainte cu câțĭva anĭ în Budapesta, — publică în „Budapesti Hirlap“ resultatele, pe care le-a obținut acésta „nobilă“ societate în prima jumĕtate a anului curent. Estragem din raportul societății următórele date: In jumĕtatea primă e unului 1896 și-au maghiarisat numele, cu permisiunea ministrului de interne, 683 individĭ, adecă cu 27.30% mai mulțĭ ca în 1895. Printre numele celor maghiarisațĭ cetim cu durere și numele următorilor Românĭ rătăcițĭ și pierduțĭ: Cicotișan schimbat în Csikosi, Stan în Szécsényi, Mocan în Szabó, Pintea în Károly și Cocerha în Hunyadi. Majoritatea absolută din cei maghiarisațĭ sunt, sĕ înțelege, Jidanĭ. După confesiunĭ și-au maghiarisat numele: 426 de religiunea mosaică, 200 rom. cat. 23 gr. cat. 4 gr. or. 24 aug. și 6 ref.

—o—

Demonstrațiune antigermană în Berlin. Societatea gimnasticilor cehĭ, carĭ de present se află în Berlin pentru de-a visita esposiția industrială, arangiară Marța trecută o demonstrațiune antigermană. In chioscul așa numit „Cairo“ al esposiției concertéză adecă de ordinar musica Chedivului egiptén, sub conducerea unui dirigent ceh. Gimnasticii boemĭ îl provocară pe acesta sĕ cânte piese naționale boeme, și musica începù a cânta mai multe piese antigermane, mai ales însĕ imnul „Hej Slovane“, pe care toțĭ óspeții boemĭ îl cântară în limba cehă. La intervenirea directorului esposiției, musica încetă de-a mai cânta și astfel se fini demonstrațiunea, care pare a fi avut și caracter antimaghiar.

—o—

Jidan contra unui preot român. Cetim în „Alkotmány“, că un Jidan din comuna Derna, comit. Bihorului, a făcut arătare la procuratură contra preotului gr. or. Aurel Bejan, că acesta ar fi ațîțat pe credincioșii sĕi la ură contra Jidanilor, dicêndu-le poporenilor, că Jidanii fură copiiĭ creștinĭ, și le sug sângele. Chiar și diarul maghiar face observarea, că încape multă îndoială în adevĕrătatea acestei scirĭ, după-ce denunțantul este jidan.

—o—

Stare de asediu în Rusia. Fóia oficială ruséscă publicase mai dilele trecute un Ukas împĕrătesc, în care se dispune, că măsurile polițiane fórte severe, luate anii trecuțĭ în urma mișcărilor revoluționare, au sĕ rĕmână în vigóre încă trei anĭ.

—o—

Nenorocire pe Dunăre. O ciocnire puternică a avut loc alaltăerĭ, pe la órele 8 și jum. séra, între vaporul austriac „Ferdinand Max“, care vinea din Cernavoda, și între șalupa „Elisabeta“ din Călărașĭ. Șalupa a fost cu desĕvîrșire sfărîmată. Proprietarul șalupei și cu împiegatul vamal s'au înecat, ér mașinistul vaporului, în urma explosiunei cazanului, a fost grav rănit.

—o—

Noue măcelurĭ în Turcia. O depeșă din Larissa anunță, că Moniarii au măcelărit 80 de bĕtrânĭ, femei și copii în satele Trambua și Komino, districtul Lozani, în Macedonia. După măcel au stricat recolta și au dat foc la 70 de case în cel dintâiŭ din aceste sate și la 60 în al doilea. Locuitorii s'au refugiat în munțĭ.

Din Bucovina.

Rĕspuns celor patru membri ai clerului bucovinean, privitor la mànăstirea Sf. Ioan din Succava.

Așa-déră o conced și aceștĭ patru membri ai clerului român bucovinean, că Suceava cu secularea ei mănăstire este Mekka credincioșilor ortodocșĭ. Sciut este, că pelegrinii, ce călĕtoresc spre Mekka prin năsipósele deșerturĭ ale Arabiei, aduc cu sine o sete proverbială, esplicabilă însĕ prin împrejurările climatice ale acelor teritorii sudice. Pelegrinii noștri însĕ, carĭ au avut amabilitatea de a lua în scut pe actualul prior al mănăstirei din Suceava, au, ce e drept, și ei setea proverbială, ca și cei din Arabia, sunt însĕ lipsițĭ cu totul de acel simț de evlavià și pietate, care trebue sĕ fiă prima însușire a unui pelegrin. Noi cunóscem fórte bine pe aceștĭ patru membri, și trebue sĕ mărturisim, că onorata redacțiune a stimatului diar „Gazeta Transilvaniei“ li-a făcut un mare serviciu nepublicându-le numele, căcĭ de alta, discuția acésta, care este menită a delătura numai abusurile, prea ușor ar fi putut lua caracterul unei polemice personale, ce n'am dorit'o, nicĭ n'o dorim. Revenim decĭ la cestiă în mod cât se póte de obiectiv și înarmațĭ cu dovedĭ neresturnabile.

Concedem și noi, că sub actualul prior s'au restaurat chiliile mănăstirei și întru câtva și mănăstirea ca atare. Insĕ meritul acesta, décă merit îl putem numi, este a se atribui în prima liniă inițiativei vecĭnic neuitatulu Silvestru și a sfetnicilor sĕi binevoitorĭ causei nóstre.

Insĕ noi credem, că o mănăstire n'are singura menire de-a străluci numai prin didurile sale; scopul și ținta ei este mult mai mare: Ea trebue sĕ rĕspândéscă binefăcĕtórea lumină a credinței creștinescĭ, trebue sĕ fiă focarul nestins, ce înviézá sufletele amorțite în nimicitórea atmosferă a viciului și corupțiunei. Décă o mănăstire nu împlinesce aceste condițiunĭ, se póte numi și ea cu drept cuvênt *un mormênt văruit pe dinafară.*

Și mănăstirea Sucevei sub actualul ei prior nu merită altă asĕmĕnare. O scim noi, și cu noi lumea întrégă, că viéța din mănăstirea sf. Ioan din Suceava e ca și viéța dela curtea Versailles pe timpul decadenței moravului frances. Și aicĭ rĕsună adĭ cór-dele clavirului atinse de gingașele degetuțe ale unei nimfe decoltate, ér spre edificarea sufletéscă a priorului se aude cu multă gingășiă evlaviosul cântec: „Auf der grünen Wiese hab' ich sie geküsst“. Și deórece priorul nostru cunósce bine istoria sacră, începe vinul a curge pohoi, căcĭ așa a spus s. apostol Pavel în epistola sa către Tit: „Fiule, Tit, pentru bĕtrânețele tale și pentru stomacul tĕu, bea puținel vin“. Er' cuvințelul „puținel“ evident, că este sinonim cu cincĭ polobóce pe nópte, corĕspundĕtóre numĕrului celor patru membri ai clerului bucovinean, ce stau sub înțeleapta conducere a unui laic voluminos și aderent fanatic al lui Bachus și s. Vasile. Nu este decĭ mirare, că acest venerabil quintet, uitându-se prea mult în pahar, află în mănăstirea s. Ioan o mulțime de ameliorărĭ, ce ar fi introduse de priorul Ciuntuleac. Intre aceste inovațiunĭ trebue sĕ numĕrăm și introducerea binefăcĕtórelor jocurĭ „Macao“, „Kuf-Aleph“ și „Färbel“.

Ce se atinge de timpul, când se deschide mănăstirea, susținem și acuma sus și tare, că cele enarate de noi în Nri 135 și 136 ai acestui stimat diar, precum s'a putut constata și la serbarea din ĕst an a Sânzienelor, sunt cu totul basate. Căcĭ ne aducem aminte, că pe la órele $7\frac{1}{2}$ mănăstirea și astă-dată nu era deschisă. Intre martorii, carĭ pot constata acésta la orĭ și care moment, numim de-ocamdată pe următorii preoțĭ: M. Sêrbul, G. Șesan, V. Vasiloschi, G. Pojoga, E. Dan, I. Marco, A. Macovei, G. Goraș, starețul s. mănăstirĭ „Neamț“ din România cu mai mulțĭ călugărĭ, pe care l'am audit esprimându-șĭ nemulțămirea sa cu acest lucru scârbos, ne-amintind și de mulțĭ ómenĭ cunoscuțĭ din Cajvana, carĭ erau și ei indignațĭ, comparând starea actuală și isprăvile priorului de adĭ cu cele ale antecesorilor sĕi, carĭ le ofereau ocasiunea de-a întra de cu timpuriu în mănăstire și a se re'ntórce de cu bună vreme spre depărtata casă. Procedura acésta a născut multă amărăciune în pelegrinĭ, ce erau pe cale a-șĭ pierde rĕbdarea, rețìnuțĭ fiind atâta timp de-a întra în biserică. Inbulzéla iscată mai târdiu la întrarea în biserică era atât de mare, încât periclita viéța celor presențĭ, pe carĭ îi loviau poliștii cu stratul puscii și cu săbiile.

Insĕtații patru membri ai clerului român bucovinean sigur, că petreceau în vre-o chiliă tainică a priorului, căcĭ de alta trebuiau și ei sĕ vadă, precum au vĕdut alțĭ preoțĭ și multe dame, că poliștii, despre carĭ se susține, că ar mențìné numai ordinea, au luat banĭ dela pelegrinĭ pentru slujbe. Nu-i revoltătóre fapta acésta? Este *acesta* rênduéla mănținută de priorul actual, despre care dice, că nu le place unor geșeftarĭ și carĭ din acésta caută a înegri și calomnia pe bravul și de tótă lauda demnul prior?

(Va urma.)

Șcólele medii gr. or. române din Brașov.

Avis.

Inscrierile pentru anul școl. 1896/7 la *școlele medii gr. or. române din Brașov* (gimnasiul mare de 8 clase și șcóla reală inferióră cu 4 clase) se vor face în dilele de 2 (14), 3 (15) și 4 (16) Septembre a. c.

Studiile pregătitóre, carĭ se cer la aceste școle sunt: a) pentru primirea în cl. I. gimn. și I. reală absolvarea cu succes a classei IV elementare (primare) și trecerea unui esamen de primire, ce este a se depune cu o di înaintea înscrierii, avênd școlarii sĕ dovedéscă un cuant suficient de cunoscințe din cetire și analisă și din cele 4 operațiunĭ simple ale computului; — b) pentru primirea în celelalte clase ale școlelor medii se cere absolvarea cu succes cel puțin suficient a clasei precedente.

Spre orientarea celor interesațĭ observăm, că în gimnasiul superior limba grecéscă este studiu obligat pentru toțĭ școlarii; decĭ școlarii, carĭ vin dela un institut unde n'au făcut cursul de limba grecéscă, vor fi supușĭ la un esamen de primire din limba grecéscă.

Esamenul de primire al școlarilor, carĭ vor sĕ între în cl. I. gimn. séu I. reală se vor face în dilele de 31 August st. v. și 2 Septemvre st. v. *Esamenele supletorii și esamenele de emendare* ale școlarilor căduțĭ din câte 1 studiu se vor ține în 31 August v. dela 8—12 óre a. m. și dela 2—5 p. m.

Din causa aglomerării marĭ de școlarĭ în cl. primă gimnasială, la înscrierea în acéstă clasă se va observa următórea ordine: In 2 Septemvre v. se vor inmatricula numai școlarĭ, carĭ au terminat clasele elementare cu nota generală *fórte bine*, în 3 Sept. v. cei cu *bine*, ér în 4 Septemvre v. cei cu *suficient*, — între ceștĭ din urmă în prima liniă școlarii din Brașov și comitatul Brașovului. In tóte celelalte clase inmatricularea se va face în ordinea presentării fără aceste restricțiunĭ.

Școlarii, carĭ nu au absolvat clasa lor în anul precedent școl. la școlele nóstre medii, au sĕ se presinte la înscriere cu următórele documente: 1) Testimoniu școlar de pe clasa ultimă absolvată; 2) Atestat de botez; 3) Certificat de revaccinare (reoltuire). Școlarii trecuțĭ de 15 anĭ nu au sĕ presinte acest document.

Didactrul, din care cel puțin jumĕtate este a se plăti necondiționat la înscriere, este pentru școlarii de religiunea gr. or. și gr. cat. 7 fl. în gimnasiul inferior și șcóla reală inferióră, ér în gimnasiul superior 11 fl. Școlarii de alte confesiunĭ plătesc didactrul *împătrat.*

Afară de didactru fiă-care scolar trebue sĕ plătéscă îndată la înscriere încă următórele taxe: 1) Pentru bibliotecă scolarii din cele 4 clase inferióre câte *30 cr.* ceilalțĭ câte *50 cr.*, 2) taxa pentru testimoniu și programă scolară *1 fl. 50 cr.*, 3) tacsa de primire de *2 fl.*, care o plătesc odată pentru tot-déuna acei scolarĭ carĭ pentru prima-dată se înmartriculézá la scólele nóstre; 4) Școlarii din gimnasiul superior mai au sĕ plătéscă pe lângă aceste și taxa de membru al societății de lectură, care face pentru cl. V și VI: *50 cr.*, ér pentru cl. VII și VIII: *1 fl.*

Dela taxele înșirate sub 1) 2) 3) și 4) nu se scutesce nimenĭ. Se observă însĕ, că școlarii dela scólele nóstre, carĭ au fost scutițĭ de didactru în anul trecut scol. ca taxă de testimoniu plătesc numai *1 fl.*

Spre orientarea stimaților Dnĭ părințĭ, direcțiunea în conformitate cu repețitele sale avisurĭ publicate în decursul anului școl. trecut, aduce la cunoscința celor interesațĭ, că toțĭ acei scolarĭ, carĭ frecuentând anul școlar precedent aci, nu șĭ-au fost plătit didactrul întreg până 'n 1 Iunie v. c. nu vor fi înscrișĭ până nu vor plăti pentru anul școl. curent *didactrul întreg înainte.*

Petițiunile de scutire de didactru ale școlarilor sĕracĭ și diligențĭ, instruite cu atestat valabil de paupertate, sunt a se înainta în timpul dela 4—15 Septembre v. la D-nii profesorĭ de clasă, carĭ le vor presenta conferenței profesorale spre ulterióră afacere.

Brașov, în 8 August v. 1896.

Direcțiunea școlelor medii gr. or. române din Brașov.

Virgil Onițiu,
director.

DIVERSE.

Fritjof Nansen renumitul esplorator al ținuturilor nordice, despre reîntórcerea căruia după o absență de trei anĭ, făcurăm amintire dilele trecute, este astădĭ în vêrsta de apróре 35 de anĭ. El s'a născut în 10 Octomvre 1861 în apropiere de Cristiania, în Norvegia; e fiu al unui advocat. In anul 1881 absolvà facultatea filosofică. Deja încă din copilăriă începù Nansen sĕ-șĭ întăréscă corpul, sănătos din fire, pentru ca sĕ ajungă un bun vênător și sportsman; în vêrstă de 16 anĭ câștigà o mulțime de premii în cursele de patinat din Norvegia. In primăvéra și în véra anului 1882 făcù o escursiune în Marea înghețată de Nord. Aicĭ avù ocasiune sĕ studieze însușirile ghețe și ale zăpedei. După întórcerea sa din acéstă călĕtoriă fù numit, în 1882, conservator al secțiunei istorico-naturală a muzeului din Bergen, unde se ocupà cu mare sîrguință de studiul zoologiei, așa încât în anul 1885 a primit medalia de aur a muzeului. El scrise și două tratate zoologice. In 1886 visità Nansen și stațiunea zoologică din Neapole. In primăvéra anului 1888, cu puțin timp înainte de plecarea sa în Groenlanda, a primit la universitatea din Christiania gradul de doctor în filosofiă. Incă de timpuriu îi venì lui Nansen idea de a esplora polul nordic. In iérna anului 1884—1885 făcù o călĕtoriă peste munții din Bergen la Christiania pe nisce piciorande numai singur, și petrecù o nópte în zăpadă. In anul următor, la 8 Mai, făcù a doua óră acéstă călĕtorie însoțit de trei Norvegienĭ: sub-locotenentul Olaf Dietrichson, Otto Sveadrup și Christian Christiansen și doi Laplandezĭ, toțĭ alergĕtorĭ pe piciorande. După o luptă îngrozitóre cu elementele au ajuns la 3 Octomvre la Godthaab. Acéstă călĕtoriă plină de succes îi făcù lui Nansen un nume europén. Planul actualei espedițiunĭ l'a conceput Nansen în Noemvre 1882. Se dice, că în curênd Nansen îșĭ va espune într'o conferință observațiunile și peripețiile călĕtoriei sale de esplorand.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.30
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.65
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.75
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.40
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	152.75
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101.40
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	123.60
Losurĭ din 1860.	145 25
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	958.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	388.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	360.10
Napoleondorĭ.	9.50
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.60
London vista	119.65
Paris vista	47.50
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.15
Note italiene.	44.05

Cursul pieţei Braşov.

Din 20 August 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.43	Vênd.	9.46
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.50
Galbenĭ	Cump.	5.55	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump.	126.	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	110.75

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Stațiunea		Tren de persón.	Tren mixt	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.
10 —	8.05		8 05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1.55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15	↓	Budapesta	↑	7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19	↓	Szolnok . .	↑	3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47	↓	P.-Ladány . .	↑	1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2 37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50	↓	Mezö Telegd .	↑	10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26	↓	Rév	↑	9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06		↓	Bratca . . .	↑	9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17	↓	Ciucia . . .	↑	8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50	↓	B.-Huiedin	↑	7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24		↓	Ghârbău . .	↑	6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Cluşiu . . .	pl.	6 13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.	↳	5.24	10 45	tr. pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27	↓	Apahida . .	↑		5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10 40	4 45	7.27	↓	Ghiriş . . .	↑	Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50	↓	Cucerdea . .	↑	Bucurest Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1 09	11 49	6.08		↓	Uiuóra . . .	↑		2.49		2.08	4.27
11.09	1 16	11.59	6 19		↓	Vinţul de sus	↑		2.41		2.00	4.20
11.31	Tr. expr.	12.29	6.57	8.17	↓	Aiud . . .	↑		2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.40	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuş . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05	11.55	1 30	Din 1 Iunie în tótă Joia şi în sărbător cat. şi or. comunică la Sinaia	8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08			↓	Crăciunel . .	↑		12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09	↓	Blaşiu . . .	↑	2.48	12.40	7 30	11.59	2.26
1.18		3.11			↓	Micăsasa . .	↑		12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copşa-mică .	pl.	2.15	11.41	6 56	11.10	1.35
2.13	1.02	3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59	↓	Mediaş . . .	↑		10.55	6.41	10.48	12.45
3.04	1.39	4 45		10.22	↓	Elisabetopol .	↑	1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51	↓	Sighişóra . .	↑	1.06	9.42	5.53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12	↓	Haşfalĕu . .	↑	12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5 34	3 30	7.50		12.26	↓	Homorod . .	↑	11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6 12		8.37		12.58	↓	Agoştonfalva .	↑		7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15	↓	Apaţa . . .	↑	11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34	↓	Feldióra . .	↑		5.58	3.16	6.33	8.28
8.—	5.07	10.25		2.09	sos.	Braşov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2.19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4.40	5 59	12.26	7.30	3 01	↓	Timiş . . .	↑	9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6.29	1 11	8.00	3.31	↓	Predeal .	↑	9.12	3.32	1.12	4.14	8.01
12.00	11.25	8 30	10.05 Sinaia	9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5 35	9.15	8.35	3.32	3.15

Cucerdea — Oşorheiu — Regh.-săsesc.

Tren mixt	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón		Stațiunea		Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoş . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oşorhei . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs.. .	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghiriş — Turda

tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.	Stațiunea	tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriş	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copşa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraş

tren de persón.	Tren mixt	tren de persón.	tren mixt			Stațiunea		tren mixt	Tren mixt	tren de persón.	tren de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copşa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12 57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8.57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraş . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

tren mixt	tren mixt	tren mixt	tren mixt	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Braşov — Zêrneştĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	4.30	Braşov	7.44	1.29	8 31
10.28	6.36	5.49	Zêrneştĭ.	6.20	12.05	7 20

Mureş-Ludoş — Bistriţa

	Numai Luni comunică	N. Marța comunică	Stațiunea	Circulă numai Marța		Numai Vinerĭ circulă
4.—	9.10	4.20	Mureş-Ludoş	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Ţagu-Budatelic . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8 33	3.02		Lechinţa.		2.48	7.43
9 07	3.41		Ş.-Măghiăruş		2.01	6.52
9.59	4.55		Bistriţa		1.16	5.55

Arad — Timişóra

				Stațiunea				
6.20	11.25	5.-		Arad		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timişóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5 10	Seghedin.	6 05	2.30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5 42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighişóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighişóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Haşfalĕu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos in sus. — Numerii încuadraţĭ cu linii mai negre însemnéză orele de nópte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.